

TYTUŁ ZAJĘĆ (TEMAT):

EKO-EKONOMIA

Szanowni Państwo,

Przekazujemy Państwu scenariusz zajęć dotyczący kursu z eko-ekonomii, którego głównym celem jest zapoznanie studentów z podstawowymi pojęciami związanymi z ekologią oraz jej wpływem na gospodarkę (ekonomię). Ponadto przeprowadzane zajęcia mają służyć propagowaniu i uświadamianiu zachowań ekologicznych wśród słuchaczy oraz zainteresowaniu ich tego rodzaju problematyką, a także wskazanie odpowiednich wzorców postaw ekologicznych. W trakcie kursu jego uczestnicy będą także proszeni o formułowanie własnych wypowiedzi na zadane tematy oraz o indywidualne lub grupowe rozwiązywanie wybranych zadań mających charakter studium przypadku (ang. case study). Ponadto w trakcie zajęć zostaną zaprezentowane krótkie filmiki dotyczące ekologii, np. segregacji odpadów, recyklingu, postaw ekologicznych, implementacji zachowań ekologicznych do procesów produkcyjnych, itp.)

Projekt pt. *Młodzieżowy Uniwersytet Ekonomiczny* realizowany jest w ramach Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój 2014-2020 współfinansowanego ze środków Europejskiego Funduszu Społecznego, nr umowy: POWR.03.01.00-00-T220/18. Kwota dofinansowania ze środków europejskich: 2 505 178,95 zł. Całkowita wartość projektu to 2 972 447,73 zł.

Młodzieżowy
Uniwersytet
Ekonomiczny

Fundusze
Europejskie
Wiedza Edukacja Rozwój

Rzeczpospolita
Polska

Unia Europejska
Europejski Fundusz Społeczny

SPIS TREŚCI:

1. Scenariusz zajęć	s. 2-4
2. Materiały do zajęć z odpowiedziami	s. 4-12

TEMAT: **Eko-ekonomia**

CZAS TRWANIA ZAJĘĆ: 270 minut (6 godzin lekcyjnych)

I. CELE LEKCJI (SŁUCHACZ):

- Wymienia podstawowe rodzaje stosowanych przez siebie lub możliwych do zastosowania zachowań proekologicznych oraz korzyści z nich wypływające.
- Wyjaśnia podstawowe pojęcia związane z ekologią i jej oddziaływaniem na gospodarkę.
- Rozumie podstawowe zasady funkcjonowania eko-ekonomii.
- Potrafi zidentyfikować zasadnicze wyzwania i zagrożenia dla człowieka i środowiska naturalnego.
- Zna podstawowe zasady równoważenia rozwoju społeczno-gospodarczego w aspekcie ekologicznym i społecznym.
- Umie rozwiązywać proste problemy praktyczne związane z Eko-ekonomią.
- Ma świadomość, że ekologia bardzo silnie oddziałuje na ekonomię i gospodarkę oraz na życie i zdrowie człowieka.

Cele operacyjne

1. Słuchacz wyjaśnia różnice między klimatem a pogodą.

2. Słuchacz wymienia i charakteryzuje główne czynniki kształtujące klimat Polski.

3. Słuchacz charakteryzuje tendencje zmian klimatu w Polsce.

4. Słuchacz wyjaśnia czym jest ekstremalne zjawisko pogodowe.

5. Słuchacz wymienia ekstremalne zjawiska pogodowe, które mają miejsce w Polsce.

6. Słuchacz wymienia 5 przykładów działań adaptacyjnych w oparciu o przykłady.

Cele lekcji

1. Poznanie różnicy między klimatem a pogodą.

2. Poznanie czynników kształtujących klimat Polski.

3. Pogłębienie wiedzy na temat tendencji zmian klimatu w Polsce.

4. Poznanie pojęcia ekstremalne zjawisko pogodowe.

5. Poznanie ekstremalnych zjawisk pogodowych mających miejsce w Polsce.

6. Identyfikacja działań adaptacyjnych w oparciu o przykłady odpowiadające sytuacji lokalnej.

II. METODY PRACY

- wykład
- ćwiczenia grupowe
- ćwiczenia dla całej klasy
- ćwiczenia indywidualne
- dyskusja

III. ŚRODKI DYDAKTYCZNE

- teksty drukowane
- arkusze papieru
- markery
- karteczki samoprzylepne

PRZEBIEG ZAJĘĆ

Wprowadzenie

Prowadzący inicjuje krótką dyskusję o niebezpieczeństwach, na które bylibyśmy narażeni, gdybyśmy nie dbali o środowisko naturalne.

Prowadzący podaje także uczniom temat lekcji oraz informuje o zagadnieniach, jakie będą podczas niej poruszane.

Sformułowanie pytań, na które będą poszukiwane i udzielane odpowiedzi podczas zajęć:

1. Czy ekologia jest ważna i dlaczego?
2. Co to jest ekologia i jakie jest jej miejsce wśród innych nauk?
3. Jaki jest wpływ ekologii na nasze życie i zdrowie?
4. W jaki sposób ekologia oddziałuje na gospodarkę/ekonomię?
5. Jakie są podstawowe, proste zachowania ekologiczne i jakie są z nich korzyści?
6. Dlaczego istotna jest segregacja odpadów i jak ją prawidłowo realizować/wykonywać?

Rozwinięcie

1. Najpierw słuchacze mają przeczytać zamieszczony poniżej tekst wprowadzający, a ponadto opracowania zawarte w plikach “Materiały do przeczytania”.

Następnie Prowadzący prosi najpierw słuchaczy o sformułowanie własnych odpowiedzi na pytanie: “Czym jest Eko-ekonomia?”, a potem sam odpowiada na to pytanie w oparciu o wybrane definicje tego pojęcia oraz innych ściśle związanych z nim terminów, a także na podstawie przeczytanych przez słuchaczy opracowań zawartych w oddzielnych plikach.

Przedmiot zainteresowania i ekologii jako dyscypliny pokrewnej w stosunku do eko-ekonomii

Ekologia zajmuje się badaniem powiązań zachodzących pomiędzy organizmami żywymi a środowiskiem abiotycznym (układy biologiczne istnieją w sieci powiązań między sobą i otaczającym je środowiskiem), opartych na różnego rodzaju interakcjach. Odkrywanie tych zjawisk dokonywało się od starożytności, ale ekologia jako samodzielna nauka rozwinęła się w zasadzie w XIX w. Ekologia nie jest nauką obojętną wobec egzystencji przyrody i człowieka, dlatego często w potocznych dyskusjach utożsamiana jest z socjologią i filozofią. Ekologia najogólniej jest nauką o porządku i nieporządku w przyrodzie oraz o konsekwencjach wynikających z tego porządku i nieporządku dla istnienia biosfery i człowieka.

Definicje ekologii

Ernst Haeckel: „Przez ekologię rozumiemy wiedzę związaną z ekonomiką natury – badanie stosunków roślin i zwierząt z ich środowiskiem organicznym i nieorganicznym, w tym przede wszystkim ich przyjazne i wrogie stosunki z tymi zwierzętami i roślinami, z którymi wchodzi one w bezpośredni lub pośredni kontakt – można powiedzieć, że ekologia jest budowaniem tych wszystkich złożonych interakcji, które Darwin nazywa warunkami walki o byt”.

Claude Lévi-Strauss stwierdził, że „ekologia jest astronomią życia”. Tak jak astronomia ukazuje położenie ciał niebieskich, tak ekologia ukazuje rozłożenie organizmów żywych na Ziemi. Ekolog nie ogranicza się tylko do opisu tego rozmieszczenia, stara się odpowiedzieć, dlaczego jest ono właśnie takie, dlaczego zbiorowiska roślin mają swoją strukturę i wypełniają dane funkcje. Jest to wskazanie na ekologię ewolucyjną, funkcjonalną i opisową.

Charles J. Krebs: „Ekologia jest nauką zajmującą się regułami zachodzącymi między występowaniem i rozmieszczeniem organizmów” a podstawowym zadaniem ekologii jest wskazanie na przyczyny warunkujące rozmieszczenie i liczebność organizmów (taki cel postawił np. Humboldt w XVIII w.). Krebs wyróżnia:

- ekologię opisową („historia naturalna”, opisywanie całych formacji roślinnych kuli ziemskiej, ale można odnieść do opisywania również zgrupowań zwierząt) – ociera się o zoogeografię czy biogeografię,
- ekologię funkcjonalną (poszukuje i bada związki, wzajemne zależności i oddziaływania między składowymi jednostkami opisywanymi przez ekologię opisową), poszukuje ogólnych zasad funkcjonowania systemów ekologicznych,

- ekologię ewolucyjną (rozważa organizmy i relacje istniejące między nimi jako twory historycznego procesu ewolucji).

Eugene Odum: „Ekologia to nauka o strukturze i funkcjonowaniu natury, supernauka lub nauka jednocząca”.

Barrington Moore uważa, że ekologia jest nauką syntetyzującą nasze pojmowanie struktury i funkcjonowania biosfery.

Russel Ackoff: „Ekologia to studium ekosystemów, otwarte na szerokie pole od fizjologii do biogeografii”.

Działy ekologii

Współcześnie wyodrębniane są dwa główne działy ekologii – ekologia gatunku i ekologia zespołów wielogatunkowych (synekologia, biocenologia, badania tworzenia się i struktury ekosystemów). W zakres ekologii gatunku wchodzi:

- ekologia populacyjna – zagadnienia dynamiki populacji lokalnych, problemy zasięgu i rozmieszczenia,
- geografia fizyczna kompleksowa – budowa, organizacja, zróżnicowanie i funkcjonowanie środowiska przyrodniczego traktowanego jako całość,
- ekologia ewolucyjna – historia życia gatunków, m.in. ich ewolucyjne adaptacje, dostosowania.

Wprowadzając pojęcie „ekologii gatunku” jako części ekologii, wycofano wcześniej stosowany podział tej nauki na:

- autekologię – naukę o funkcjonowaniu pojedynczych organizmów w ich środowisku (zbliżoną do fizjologii gatunku),
- synekologię – ekologię grup osobników, np. populacji, formacji i zespołów roślinnych, zgrupowań zwierząt, ekosystemów.

Wśród działań ekologii wyodrębnionych ze względu na metodologię badań wymieniane są m.in.:

- ekologia opisowa – „historia naturalna”, opisywanie całych formacji roślinnych i zgrupowań zwierząt kuli ziemskiej (ociera się o zoogeografię czy biogeografię),
- ekologia funkcjonalna – poszukiwania i badania związków, wzajemnych zależności i oddziaływań między składowymi jednostkami opisywanymi przez ekologię opisową, poszukiwania ogólnych zasad funkcjonowania systemów ekologicznych,
- ekologia molekularna – m.in. oceny bioróżnorodności, w tym różnorodności genetycznej (różnorodność w ramach gatunku), i jej przyczyn, śledzenie tras przemieszczania się organizmów (migracja zwierząt i roślin), mierzenie wsobności, charakteryzowanie nowych gatunków, próby odtwarzania dawnego zasięgu występowania.

Mechanizmy rynkowe jako zasadnicze elementy ochrony środowiska naturalnego

Podstawowym rozwiązaniem służącym ochronie środowiska jest wykorzystanie mechanizmów rynku. Negatywny wpływ działalności gospodarczej na środowisko naturalne uzasadnia interwencję władzy państwowej. Polityka ekologiczna oznacza włączenie aspektów ekologicznych do polityk sektorowych- czyli uwzględnianie ich na równi z celami gospodarczymi i społecznymi. Przykładem celu z zakresu polityki ekologicznej jest zachowanie i tworzenie miejsc pracy w dziedzinach mniej obciążających środowisko(tzw. „zielone miejsca pracy”).

Termin użyty po raz pierwszy w D z 1972 roku. Jest ważnym czynnikiem kształtującym treść norm prawa ochrony środowiska. Kluczową zasadą polityki ekologicznej jest Z. Oszacowano również globalny ślad ekologiczny człowieka.

W Polsce przyjęto Politykę Ekologiczną Państwa, zawartą w Uchwale Sejmu RP z dnia 8 maja 2003 r. (M.P. z 2003 r. nr 33, poz. 433). Polska polityka ekologiczna państwa jest realizowana zgodnie z zasadami: praworządności, likwidacji zanieczyszczeń u źródła, uspołecznienia, wykorzystanie mechanizmu rynkowego, zasadą „zanieczyszczający płaci” i regionalizacją.

Polityka ekologiczna (ekopolityka) jako zasadniczy element realizacji celów ekologicznych w gospodarce

Polityka ekologiczna (ekopolityka) – jest to świadoma i celowa działalność państwa (lub grupy państw) polegająca na racjonalnym korzystaniu z zasobów i walorów środowiska przyrodniczego, jego właściwej ochronie i umiejętnym kształtowaniu, na podstawie zdobytej przez ludzkość wiedzy teoretycznej i praktycznej. Państwo czyni to poprzez wprowadzanie praw i regulacji w ww. dziedzinach. W sektorze prywatnym termin ten oznacza podporządkowanie się tym celom albo poprzez realizację narzucanego przez państwo prawa, albo też dzięki własnym, wprowadzonym do użytku własnego regułom.

Najważniejszym z problemów, a zarazem celów polityki ekologicznej jest właściwe rozpoznanie stanu rzeczywistego środowiska naturalnego oraz mechanizmów, które powodują jego zanieczyszczenie. Dodatkowo poznanie tych aspektów powinno przebiegać szybko. Ostatnim i najistotniejszym problemem jest precyzja i spójność celów, które powinna osiągnąć polityka

ochrony środowiska. Cele grup silniejszych nie są najbardziej pożądane przez wszystkich.

Kierunki niezbędnych działań proekologicznych w zakresie polityki gospodarczej:

- racjonalizacja gospodarki energetycznej,
- restrukturyzacja przemysłu,
- zmniejszenie uciążliwości transportu,
- racjonalizacja wykorzystania i zagospodarowania zasobów wodnych,
- racjonalizacja wydobycia i użytkowania kopalin,
- użytkowanie, ochrona, kształtowanie żywych zasobów przyrody.

Narzędzia realizacji polityki ekologicznej – podział w zależności od rodzaju i charakteru:

- narzędzia prawne i administracyjne
- narzędzia ekonomiczne – opłaty, subwencje, kary za nieprzestrzeganie warunków korzystania ze środowiska,
- system kontroli i monitoringu (Państwowa Inspekcja Ochrony Środowiska)
- edukacja ekologiczna i badania naukowe.

Instrumenty polityki ekologicznej (podział w zależności od sposobu oddziaływania na zachowania podmiotów gospodarczych):

- regulacji bezpośredniej – o charakterze administracyjno-prawnym:
 - normy prawne,

- regulacji pośredniej – obejmują instrumenty ekologiczne, które są stosowane jako uzupełnienie instrumentów regulacji bezpośredniej:
 - opłaty,
 - kary,
 - subwencje i fundusze ekologiczne.

2. Prowadzący prosi słuchaczy o udzielenie odpowiedzi na pytanie: „Jaki jest wpływ ekologii na nasze życie i zdrowie?”. Następnie komentuje udzielone przez słuchaczy odpowiedzi. Potem Prowadzący zastanawia się, wraz ze słuchaczami, w jaki sposób ekologia może oddziaływać na gospodarkę/ekonomię? Następnie prosi o przygotowanie w ramach grup odpowiedzi na to pytanie. Najpierw słuchacze mają przeczytać zamieszczony poniżej tekst wprowadzający, a ponadto opracowania zawarte w plikach „Materiały do przeczytania”.

Ekologia a życie i zdrowie człowieka

Światowa Organizacja Zdrowia (ang. *World Health Organisation - WHO*) definiuje zdrowie jako stan pełnego fizycznego, umysłowego i społecznego dobrego samopoczucia, nie zaś tylko samą nieobecność choroby i niedołęstwa. Definicja ta wynika z przekonania, iż warunkiem przetrwania każdego organizmu żywego, w tym także ludzkiego, jest zdolność do utrzymania stabilności parametrów wewnętrznych w organizmie i równowagi zewnętrznej w relacji człowiek – środowisko. Niekorzystne zmiany środowiska przyrodniczego, którego stan może często przekraczać możliwości adaptacyjne i bariery ochronne żywego organizmu, znacznie zmniejszają szansę przetrwania większości gatunków, w

tym także człowieka. O zdrowiu człowieka decyduje w znacznej mierze środowisko, w którym żyje, jak również jego postawa, rozumiana m.in. jako jego sposób odżywiania, stosunek do używek, styl pracy i wypoczynku.

Człowiek przebywał w naturalnym środowisku przez setki tysięcy lat i podlegał wraz z nim przemianom. Przez bardzo długi czas obecność człowieka w środowisku i jego oddziaływanie na otaczającą przyrodę było niewielkie, prawie niedostrzegalne. Fascynacja człowieka rozwojem nauki, techniki i przemysłu oraz eksplozja demograficzna, trwająca od 200 lat (od czasu rewolucji przemysłowej), przyniosła oprócz oczywistych i wymiernych korzyści, trwałe zmiany w otaczającym nas środowisku naturalnym. W wyniku nadmiernej eksploatacji i nieracjonalnej gospodarki zasobami przyrody zniszczone zostały ogromne powierzchnie lasów, zanieczyszczone zostały powietrze, woda i gleby, bezpowrotnie utracone setki gatunków zwierząt i roślin. Postęp, realizowany w „imień dobra człowieka”, zaczął bezpośrednio zagrażać jego zdrowiu i życiu. W biosferze zachodzi stała migracja i przemiana materii, dlatego wszystkie uwalniane zanieczyszczenia rozprzestrzeniają się po całym globie. Substancje szkodliwe znajdują się w powietrzu, którym oddychamy, w wodzie, którą pijemy, glebie, na której uprawiamy rośliny, a które później stanowią nasze i zwierząt pożywienie. Powszechność zjawiska i liczne drogi przenikania do organizmu szkodliwych związków decydują o niebezpieczeństwie i zagrożeniu powodowanym przez te związki.

Organizm człowieka reaguje w bardzo charakterystyczny sposób na negatywne czynniki oddziałujące na niego z zewnątrz. Dotyczy to zwłaszcza sytuacji, gdy czynniki te wpływają na człowieka w sposób ciągły lub bardzo częsty. W pewnych

ramach mechanizmy przystosowawcze same mogą zapewnić pełnię zdrowia, nawet gdy działanie czynników szkodliwych jest długotrwałe. Jednak gdy normy dostosowawcze zostaną przekroczone, dochodzi do zaburzeń w funkcjonowaniu organizmu. Pojawiają się wówczas stany i objawy chorobowe o szerokim zakresie dolegliwości zarówno fizycznych, jak i psychicznych, które są następstwem zaburzeń funkcji poszczególnych układów. Dłuższe oddziaływanie czynników szkodliwych może wywołać osłabienie układu immunologicznego (odpornościowego), spadek sił witalnych, a w konsekwencji zwiększenie podatności organizmu na dalsze, niekorzystne oddziaływanie zanieczyszczeń środowiskowych.

Państwowy monitoring środowiska

Czynnikami środowiskowymi, z którymi mamy do czynienia ciągle lub bardzo często i które mogą negatywnie oddziaływać na zdrowie człowieka, są między innymi:

- powietrze atmosferyczne,
- hałas,
- pola elektromagnetyczne,
- wody powierzchniowe.

Elementy te oraz inne elementy środowiska są badane przez Wojewódzkie Inspektoraty Ochrony Środowiska w ramach Państwowego Monitoringu Środowiska, który jest systemem pomiarów, ocen i prognoz stanu środowiska oraz gromadzenia, przetwarzania i rozpowszechniania informacji na jego temat. Wspomaga działania na rzecz ochrony środowiska poprzez systematyczne informowanie organów administracji i społeczeństwa o jakości elementów

przyrodniczych, dotrzymywaniu standardów jakości środowiska określonych przepisami i obszarach występowania przekroczeń tych standardów i poziomów. Standardy jakości dla poszczególnych elementów środowiska zostały ustalone w przepisach prawnych, w celu unikania, zapobiegania lub ograniczania szkodliwego wpływu danej substancji na zdrowie ludzi lub środowisko jako całość.

3. Prowadzący prosi słuchaczy o wskazanie możliwie jak największej ilości konkretnych zachowań proekologicznych stosowanych przez siebie lub możliwych do zastosowania w przyszłości. Prosi o ich zanotowanie na samoprzylepnych karteczkach, które po udzieleniu odpowiedzi zostaną umieszczone na tablicy. Na zakończenie prowadzący uzupełnia listę działań proekologicznych o wymienione poniżej (jeśli nie zostały wypisane przez słuchaczy wcześniej na karteczkach samoprzylepnych).

Co mogę zrobić dla środowiska?

- segregacja śmieci,
- opakowania wielorazowe, siatki płócienne na zakupy,
- wyłączanie zbędnego oświetlenia,
- oszczędzanie wody (przy goleniu, myciu zębów, zmywaniu naczyń, gromadzenie deszczówki do podlewania kwiatów, wykorzystywanie wody z ekspresu ciśnieniowego do mycia naczyń),
- sprzątanie śmieci i zanieczyszczeń,
- urządzenia energooszczędne,
- wyłączanie trybu czuwania (stand-by),
- wyłączenia ładowarek z prądu, jeśli nie ładujemy urządzenia,

Projekt pt. *Młodzieżowy Uniwersytet Ekonomiczny* realizowany jest w ramach Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój 2014-2020 współfinansowanego ze środków Europejskiego Funduszu Społecznego, nr umowy: POWR.03.01.00-00-T220/18. Kwota dofinansowania ze środków europejskich: 2 505 178,95 zł. Całkowita wartość projektu to 2 972 447,73 zł.

- rower lub pociąg zamiast samochodu,
- samochody elektryczne,
- rozcieńczanie płynów do mycia naczyń,
- segregacja odpadów,
- ograniczanie zużycia papieru, ochrona lasów, recykling,
- oszczędzanie wody (prysznic, zakręcanie wody, gromadzenie zimnej wody z kranu, deszczówka,
- oszczędność prądu (gaszenie zbędnego oświetlenia, wyłączanie ładowarek z gniazdka, wyłączanie trybu stand-by,
- nieużywanie toreb plastikowych, zamiast nich: papierowe, płócienne,
- OZE (panele słoneczne)
- instalacje gazowe,
- szklane butelki zamiast plastikowych, duże butelki
- sadzenie drzew,
- niewyrzucanie śmieci „byle gdzie”,
- niespalanie szkodliwych materiałów,
- unikanie plastiku
- urządzenia energooszczędne
- farby ekologiczne do malowania mieszkania,
- ograniczenie konsumpcjonizmu – styl/model życia, np. poprzez unikanie zbędnych zakupów,
- rower/hulajnoga/spacer/samochód elektryczny/komunikacja miejska
- żarówki energooszczędne,
- składowanie baterii, leków, substancji niebezpiecznych (np. radioaktywne)

- oddawanie starej odzieży np. punktów pomocy społecznej, zabawki, książki, ubrania dla dzieci – przekazywanie,
- oczyszczanie wody we własnym zakresie,
- mycie naczyń w komorze zlewozmywaka, a nie pod bieżącą wodą,
- korzystanie z własnych studni,
- ochrona wymierających gatunków zwierząt, schroniska – wpłaty; dokarmianie zwierząt, przeciwdziałanie i karanie kłusownictwa.

4. Prowadzący najpierw prosi słuchaczy o wyjaśnienie pojęcia „segregacja odpadów” oraz uzasadnienie jej celowości, a następnie wyjaśnia konkretne zasady i sposoby jej realizacji w oparciu o opracowania: (1) ulotka na temat praktycznych zasad dokonywania segregacji odpadów, (2) „20 uprzejmości, które każdy może uczynić dla natury”, (3) „ABC segregowania odpadów”.

5. Prowadzący rozdaje słuchaczom testy końcowe podsumowujące efekty wiedzy uzyskanej podczas szkolenia oraz prosi o ich rozwiązanie w określonym czasie. Następnie prowadzący sprawdza testy i podaje wyniki, nagradzając zwycięzców drobnymi upominkami.

6. Prowadzący organizuje pracę grupową podsumowującą wiedzę uzyskaną przez słuchaczy podczas szkolenia. Po zakończeniu pisania pracy każda grupa referuje jej efekty.

Podsumowanie

Projekt pt. *Młodzieżowy Uniwersytet Ekonomiczny* realizowany jest w ramach Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój 2014-2020 współfinansowanego ze środków Europejskiego Funduszu Społecznego, nr umowy: POWR.03.01.00-00-T220/18. Kwota dofinansowania ze środków europejskich: 2 505 178,95 zł. Całkowita wartość projektu to 2 972 447,73 zł.

Prowadzący zapisuje na tablicy zdanie/motto „Dbamy o nasze środowisko naturalne. To nasza przyszłość!” i prosi, żeby uczniowie krótko powiedzieli, jak je rozumieją i dlaczego to stwierdzenie jest takie ważne.

Praca domowa

Przygotowanie krótkiego eseju związanego z problematyką ekologiczną, obejrzenie w domu krótkich filmików związanych z zagadnieniami ekologicznymi i napisanie ich krótkiego streszczenia.

Projekt pt. *Młodzieżowy Uniwersytet Ekonomiczny* realizowany jest w ramach Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój 2014-2020 współfinansowanego ze środków Europejskiego Funduszu Społecznego, nr umowy: POWR.03.01.00-00-T220/18. Kwota dofinansowania ze środków europejskich: 2 505 178,95 zł. Całkowita wartość projektu to 2 972 447,73 zł.

Młodzieżowy
Uniwersytet
Ekonomiczny

Fundusze
Europejskie
Wiedza Edukacja Rozwój

Rzeczpospolita
Polska

Unia Europejska
Europejski Fundusz Społeczny

Projekt pt. *Młodzieżowy Uniwersytet Ekonomiczny* realizowany jest w ramach Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój 2014-2020 współfinansowanego ze środków Europejskiego Funduszu Społecznego, nr umowy: POWR.03.01.00-00-T220/18. Kwota dofinansowania ze środków europejskich: 2 505 178,95 zł. Całkowita wartość projektu to 2 972 447,73 zł.

Młodzieżowy
Uniwersytet
Ekonomiczny

Fundusze
Europejskie
Wiedza Edukacja Rozwój

Rzeczpospolita
Polska

Unia Europejska
Europejski Fundusz Społeczny

Projekt pt. *Młodzieżowy Uniwersytet Ekonomiczny* realizowany jest w ramach Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój 2014-2020 współfinansowanego ze środków Europejskiego Funduszu Społecznego, nr umowy: POWR.03.01.00-00-T220/18. Kwota dofinansowania ze środków europejskich: 2 505 178,95 zł. Całkowita wartość projektu to 2 972 447,73 zł.

Młodzieżowy
Uniwersytet
Ekonomiczny

Fundusze
Europejskie
Wiedza Edukacja Rozwój

Rzeczpospolita
Polska

Unia Europejska
Europejski Fundusz Społeczny

Projekt pt. *Młodzieżowy Uniwersytet Ekonomiczny* realizowany jest w ramach Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój 2014-2020 współfinansowanego ze środków Europejskiego Funduszu Społecznego, nr umowy: POWR.03.01.00-00-T220/18. Kwota dofinansowania ze środków europejskich: 2 505 178,95 zł. Całkowita wartość projektu to 2 972 447,73 zł.

Młodzieżowy
Uniwersytet
Ekonomiczny

Fundusze
Europejskie
Wiedza Edukacja Rozwój

Rzeczpospolita
Polska

Unia Europejska
Europejski Fundusz Społeczny

Projekt pt. *Młodzieżowy Uniwersytet Ekonomiczny* realizowany jest w ramach Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój 2014-2020 współfinansowanego ze środków Europejskiego Funduszu Społecznego, nr umowy: POWR.03.01.00-00-T220/18. Kwota dofinansowania ze środków europejskich: 2 505 178,95 zł. Całkowita wartość projektu to 2 972 447,73 zł.

Młodzieżowy
Uniwersytet
Ekonomiczny

Fundusze
Europejskie
Wiedza Edukacja Rozwój

Rzeczpospolita
Polska

Unia Europejska
Europejski Fundusz Społeczny

Projekt pt. *Młodzieżowy Uniwersytet Ekonomiczny* realizowany jest w ramach Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój 2014-2020 współfinansowanego ze środków Europejskiego Funduszu Społecznego, nr umowy: POWR.03.01.00-00-T220/18. Kwota dofinansowania ze środków europejskich: 2 505 178,95 zł. Całkowita wartość projektu to 2 972 447,73 zł.

Młodzieżowy
Uniwersytet
Ekonomiczny

Fundusze
Europejskie
Wiedza Edukacja Rozwój

Rzeczpospolita
Polska

Unia Europejska
Europejski Fundusz Społeczny

